

Sygn. akt VI Gz 281/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Beata Hass-Kloc**

SSO Anna Walus - Rzqsa

SSO Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: asyst. sędziego Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2017 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: K. B. i S. B. – wspólników spółki cywilnej (...) w W.

z udziałem: A. Z.

o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu przeciwko wspólnikowi spółki jawnej

na skutek zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu Wydziału V Gospodarczego z dnia 27 października 2016 r., sygn. akt V GCo 29/16

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 października 2016 r. /k.13/ Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu Wydział V Gospodarczy oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 26 września 2005r. wydanego przez tamtejszy Sąd Rejonowy pod sygn. akt V G Ne upr (...) również przeciwko wspólnikowi spółki jawnej: Firmy (...) A. Z. Sp. J. w S. - A. Z..

Powołując się na przepis art. 778¹ kpc Sąd I instancji stwierdził, że na gruncie niniejszego postępowania klauzulowego, przesłanka bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce jawnej nie została wykazana – załączonym w oryginale postanowieniem komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z powodu bezskuteczności egzekucji. Według Sądu Rejonowego powyższy dokument nie stanowi dowodu na okoliczność, że wierzyciel w toku powyższego postępowania egzekucyjnego powziął wszelkie możliwe sposoby wyegzekwowania od dłużnika należnych mu kwot. Wnioskodawcy nie złożyli także wniosku o przeprowadzenie dowodu z całej dokumentacji z akt komorniczych (...) z której wynikałoby, że egzekucja została skierowana przeciwko spółce do wszystkich składników jej majątku, a jego poszukiwania w toku egzekucji przez Komornika wykazały, że spółka żadnym majątkiem nie dysponuje. Sąd nie miał natomiast obowiązku przeprowadzać takiego dowodu z urzędu. (...) dowodowa należy bowiem do zainteresowanych w sprawie, w tym przypadku wnioskodawców. Z samej tylko treści załączonego do wniosku postanowienia Komornika z dnia 19 kwietnia 2016r. nie wynika wprost, że egzekucja obejmowała cały majątek dłużnika. Wnioskodawcy nie wykazali, że spółka nie prowadzi działalności i nie ma możliwości odzyskania od spółki jakichkolwiek należności.

Wreszcie, nie wykazano, że spółka nie ma żadnego majątku, z którego wierzyciel mógłby uzyskać zaspokojenie swojej należności.

Powyższe postanowienie zaskarżyli zażaleniem wnioskodawcy K. B. i S. B. wnosząc o jego zmianę poprzez nadanie klauzuli wykonalności przeciwko A. Z. oraz zasądzenie od A. Z. kosztów postępowania prawem przepisanych.

Skarżący podnieśli, że przedłożony przez nich oryginał postanowienia komornika o bezskutecznej egzekucji jest dokumentem urzędowym i jako taki jest wystarczający do uwzględnienia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikowi, a Sąd Rejonowy nie miał podstaw do jego kwestionowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Rejonowego co do braku podstaw do nadania klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikowi spółki jawnej. Należy jeszcze raz zaznaczyć, że przesłanką uzyskania klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikowi spółki jawnej na podstawie powołanego przepisu art. 778¹ kpc jest wykazanie bezskuteczności egzekucji prowadzonej w stosunku do całego majątku dłużnika lub, że brak takiego majątku. Ciężar wykazania tej okoliczności obciąża wierzyciela. Przepis art. 778¹ kpc nie jest regulacją samodzielną i pozostaje w związku z przepisami prawa materialnego normującymi odpowiedzialność wspólników spółek osobowych za zobowiązania spółki, w tym wypadku odnośnie wspólników spółki jawnej (art. 22 § 2 KSH). Charakter tej odpowiedzialności został natomiast doprecyzowany w art. 31 § 1 KSH. Z powyższego wynika, że jest to odpowiedzialność solidarna z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, ale jest to jednocześnie odpowiedzialność subsydiarna względem spółki według art. 31 § 1 KSH. Dopiero brak składników majątkowych w spółce pozwala na skierowanie egzekucji przeciwko osobistym majątkom wspólników. Pojęcie bezskuteczności egzekucji należy rozumieć analogicznie do art. 299 k.s.h. W orzecznictwie i literaturze powszechnie przyjęta jest szeroka wykładnia pojęcia "bezskuteczność egzekucji", utożsamiająca ją z niebudzącą wątpliwości nieściągalnością wierzytelności od samej spółki, tj. stanem, w którym z okoliczności sprawy wynika niezbicie, że spółka nie ma majątku, z którego wierzyciel mógłby uzyskać zaspokojenie swojej należności (por. np. wyrok SN z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 416/01) Ustalenie bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela, wskazującego, że w danej sytuacji nie jest realne uzyskanie zaspokojenia z majątku spółki. Podstawowym dowodem wskazującym na bezskuteczność czynności egzekucyjnych prowadzonych z majątku osobowych spółek prawa handlowego jest prawomocne postanowienie komornika stwierdzające bezskuteczność prowadzonego postępowania egzekucyjnego wraz z wnioskiem egzekucyjnym, który pokazuje, co do jakiego majątku wierzyciel skierował egzekucję. Mogą to być również akta komornicze, na podstawie których ta okoliczność będzie możliwa do ustalenia. Jest to konieczne w sytuacji, gdy postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego nie zawiera w swej treści wskazania o nieskutecznym podjęciu przez komornika działań w stosunku do wszelkich i konkretnych składników majątkowych dłużnej spółki. Innym dokumentem, który uzasadniałby uwzględnienie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności jest protokół sporządzony w postępowaniu o wyjawienie majątku, zawierający oświadczenie osób uprawnionych do reprezentacji spółki, co do posiadanych składników majątkowych. Koniecznym jest zatem przedłożenie przez wierzyciela dokumentów wskazujących na sposób prowadzonej egzekucji celem ustalenia czy ze wszystkich składników majątkowych należących do majątku spółki podjęta została bezskuteczna próba egzekucji.

Choć jak wskazują skarżący postanowienie komornika sądowego stwierdzającego bezskuteczność postępowania egzekucyjnego jest dokumentem urzędowym, jednakże przepis art. 244 § 1 kpc reguluje jedynie formalną moc dowodową dokumentów urzędowych i nakazuje traktować, jako udowodnioną treść dokumentu, nie rozstrzyga natomiast o znaczeniu dokumentu dla wyniku procesu, co jest przedmiotem oceny sądu według zasad określonych w art. 233 KPC. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy rację ma Sąd I instancji wskazując, że poprzestanie na samym postanowieniu komornika sądowego stwierdzającego bezskuteczność egzekucji nie było wystarczające dla uwzględnienia wniosku wierzycieli. Z dowodu tego nie wynika, że w toku postępowania egzekucyjnego wierzyciel

powziął wszelkie możliwe sposoby wyegzekwowania od dłużnika należnych mu kwot i , że postępowanie to zostało skierowane do całego majątku spółki lub też, że składniki do których skierowano egzekucję wyczerpywały majątek spółki. Wierzyciele nie przedłożyli żadnych innych dowodów wykazujących, jakiego rodzaju czynności egzekucyjne były podejmowane w celu ustalenia, czy egzekucja prowadzona była ze wszystkich składników majątkowych spółki. Nie wykazano też, że spółka nie prowadzi aktualnie działalności gospodarczej. W takiej sytuacji nie sposób uznać, iż przesłanka bezskuteczności egzekucji w stosunku do całego majątku została wykazana, a tym samym przedwczesnym byłoby kierowanie egzekucji do majątku osobistego wspólnika spółki jawnej ponoszącego odpowiedzialność bez ograniczenia całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki. Dodać należy, iż w analogicznym stanie faktycznym tut. Sąd Okręgowy w Rzeszowie orzekał już z udziałem tych samych stron, gdzie podstawą wszczęcia egzekucji był ten sam tytuł wykonawczy i sąd w tym składzie stanowisko to w całości podziela

(Postanowienie z dnia 25.08.2015r. sygn. akt VI Gz 220/15).

Mając na uwadze powyższe Sąd w oparciu o przepisy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji postanowienia oddalając zażalenie.